

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงควรให้ความสำคัญกับการปกครองท้องถิ่น โดยเน้นคุณค่าของประชาชนในการควบคุมกิจการท้องถิ่น หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น เป็นที่ยอมรับว่าการจัดการปกครองท้องถิ่น เป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง ในการพัฒนาสังคมของประเทศเป็นส่วนรวม วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น คือ ¹

1. เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้ และเข้าใจวิธีการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย
2. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง ในการบริหารงานให้แก่ประชาชน ได้ปกครองกันเอง
3. เพื่อให้หน่วยงานของท้องถิ่นเป็นตัวแทนของรัฐบาลกลาง ในการจัดบริการ สาธารณะ และบริหารงานบางอย่างแทนรัฐบาลกลาง

การปกครองท้องถิ่นหรือการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นการจัดการปกครอง ตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง จะเป็นวิธีใดเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับกฎหมายหรือนโยบาย ของรัฐบาลเป็นสำคัญ เพราะรัฐบาลย่อมมีอำนาจเหนือการปกครองท้องถิ่นอยู่แล้ว เห็นได้จาก การที่ไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นในประเทศใดมีสิทธิปกครองตนเองโดยสมบูรณ์ การกระจาย อำนาจการปกครองท้องถิ่นต้องมีขอบเขตที่เหมาะสม และต้องให้ท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานได้อย่าง

¹ ชูวงศ์ ฉายะบุตร, "ทิศทางการปกครองท้องถิ่นไทย," 60 ปี อธิบดีฉลอง (กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2534) หน้า 170.

มีประสิทธิภาพ มีความคล่องตัวและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่น^๒ ประเทศไทยได้ใช้หลักการกระจายอำนาจเป็นหลักการปกครองการปกครองหนึ่งของไทย ซึ่งแสดงออกเป็นรูปธรรมในรูปของหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ เช่น เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และกรุงเทพมหานคร ในบรรดารูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่กล่าวถึงนั้น สุขาภิบาลเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจำนวนมากและมีการกระจายตัวในทุกพื้นที่ของประเทศอย่างกว้างขวาง

การปกครองรูปแบบสุขาภิบาล ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ฝึกฝนปกครองตนเอง ร่วมกับทางราชการ โดยเน้นหนักในหน้าที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของประชาชน ในลักษณะการดำเนินงานที่ไม่ยุ่งยาก หรือสลับซับซ้อนมากนัก เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก และมีอยู่เป็นจำนวนมาก กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ จึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็นรากฐานของการพัฒนาสังคม พัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ตามหลักการปกครองตนเองของท้องถิ่น ที่ว่าการพัฒนาทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยจะต้องเริ่มจากจุดเล็ก ไปจุดใหญ่ จากประชาชนแต่ละคน แต่ละครอบครัว ไปถึงแต่ละชุมชนแล้ว จึงจะถึงระดับชาติ^๓

สุขาภิบาลแห่งแรก ได้แก่ สุขาภิบาลท่าฉลอม กำเนิดขึ้นในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 ขึ้น ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน การบริหารงานของสุขาภิบาลจะมีคณะกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า คณะกรรมการสุขาภิบาล เป็นผู้บริหารงานสุขาภิบาลให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

โครงสร้างของคณะกรรมการสุขาภิบาล ประกอบด้วยข้าราชการ และประชาชนที่ได้รับเลือกตั้งร่วมกันทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสุขาภิบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันประกอบด้วยบุคคล 3 ประเภท คือ

^๒ อนันต์ อนันตกุล, "นโยบายกระทรวงมหาดไทยด้านการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น." ท้องถิ่น (กรกฎาคม 2535) หน้า 8.

^๓ อมร รักษาสิทธิ์, ประชาธิปไตยหลายรส (กรุงเทพฯ : มูลนิธิคอนราดอเดเนา, 2532) หน้า 42.

1. กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการสุขาภิบาล และกำนันของตำบลที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล
2. กรรมการโดยการแต่งตั้ง ได้แก่ ปลัดอำเภอที่สุขาภิบาลนั้นตั้งอยู่ จำนวน 1 คน ทำหน้าที่ปลัดสุขาภิบาล
3. กรรมการโดยการเลือกตั้ง ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน จำนวน 9 คน

และเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครองมากขึ้น และเป็น การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น จึงได้มีการปรับปรุงกฎหมาย สุขาภิบาลให้เป็นการปกครองท้องถิ่นเต็มรูป โดยสุขาภิบาลใดมีฐานะการคลังเพียงพอที่จะบริหาร งานประจำของสุขาภิบาลเอง คือ มีรายได้จริงที่ไม่รวมเงินอุดหนุนเกินกว่า 5 ล้านบาท ให้ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอพ้นจากตำแหน่งกรรมการและประธาน สุขาภิบาลนั้น โดยจะไปดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาคณะกรรมการสุขาภิบาลแทน และให้ดำเนินการ เลือกประธานกรรมการจากกรรมการสุขาภิบาลที่มาจากการเลือกตั้ง 1 คน ขึ้นเป็นประธาน กรรมการสุขาภิบาลโดยประธานกรรมการสุขาภิบาลที่ได้รับเลือกตั้งนี้จะอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระ ของกรรมการสุขาภิบาลที่มาจากการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติสุขาภิบาล ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ สุขาภิบาลมีอำนาจหน้าที่ควบคุม และรับผิดชอบในการบริหารงานของสุขาภิบาล มีอำนาจตรา ข้อบังคับสุขาภิบาลเพื่อปฏิบัติการได้ตามอำนาจหน้าที่ของสุขาภิบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ ฯ และกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้สุขาภิบาลตราข้อบังคับ หรือมีอำนาจตราข้อบังคับสุขาภิบาล และมีระเบียบต่าง ๆ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสุขาภิบาลมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ๆ อีกหลายฉบับ นอกจากนี้คณะกรรมการสุขาภิบาลยังทำหน้าที่ในฐานะสถาบันทางการเมืองเพื่อ วางพื้นฐาน และส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

การจัดการปกครองท้องถิ่น และการจัดการสุขาภิบาล มีวิวัฒนาการเรื่อยมาตามความ เหมาะสมกับสภาพการณ์ในแต่ละช่วงเวลานั้น ๆ ตลอดระยะเวลาแห่งการดำเนินการปกครอง ท้องถิ่นยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่สามารถอำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชนในชาติอย่างเต็มที่สมดังวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะ วัตถุประสงค์หลัก คือ "การให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง" การที่ ประชาชนไม่กระตือรือร้นในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองประกอบด้วยตัวแทนของ ประชาชน ในท้องถิ่นที่เข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชนก็มีส่วนขัดขวาง และทำลายการดำเนินการ

ปกครองท้องถิ่นอยู่ไม่น้อย⁴

ปัจจุบัน ได้มีกระแสทางความคิดที่จะปรับปรุงรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ให้มีความเป็นประชาธิปไตย และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ซึ่งรัฐบาลก็เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ถูกนำมาพิจารณาปรับปรุงด้วย โดยมีความต้องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าภายใต้สภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย ในปัจจุบันจะส่งผลให้ประชาชนไทยมีทัศนคติต่อการปกครองท้องถิ่นของตนเองมากน้อยเพียงใด ที่จะมั่นใจในตัวเอง (self-confidence) และความพร้อมที่จะเป็นผู้กำหนดทิศทางในการปกครองตนเองเพียงใด ซึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนาการทางการเมือง การปกครองท้องถิ่น ในระบอบประชาธิปไตยอันเป็นเป้าหมายในการพัฒนาทางการเมืองของไทยในปัจจุบัน เพราะประชาชนคนไทยจะเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาทางการเมืองระดับท้องถิ่น และในขณะเดียวกันก็จะเป็นการพัฒนาทางการเมืองระดับชาติด้วย

ด้วยความสำคัญของการปกครองรูปสภาภิบาลที่เป็นรูปการปกครองท้องถิ่น ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง มีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเองได้เป็นอย่างมาก ประกอบกับการพัฒนาทางการเมืองที่จะต้องการสร้างอุดมการณ์ประชาธิปไตย ที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ในทุกขั้นตอน ทุกระดับ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในกิจการบริหารงานของท้องถิ่น ดังนั้น การบริหารงานสภาภิบาลให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการของสภาภิบาลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น สร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับ "การมีส่วนร่วมของประชาชน" ทั้งด้านการเมืองของสภาภิบาล และด้านการบริหารงานของสภาภิบาลเป็นสิ่งสำคัญ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะทำการศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปสภาภิบาล โดยศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ระหว่างประชาชนในเขตสภาภิบาลที่มีประธานคณะกรรมการสภาภิบาลมาจากการเลือกตั้ง กับประชาชนที่อยู่ในเขตสภาภิบาลที่มีประธานคณะกรรมการสภาภิบาลโดยตำแหน่ง และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองท้องถิ่นรูปสภาภิบาล เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่น และของประเทศชาติโดยรวมต่อไป

⁴ อิศเรศ จิตนิมานะกุล, "การเมืองการปกครองท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในความคิดของนักวิชาการ," ท้องถิ่น (สิงหาคม 2528) หน้า 5 - 6.

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรม และระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตสาขาวิชาที่ประธานกรรมการสาขาวิชาเลือกตั้ง กับประชาชนในเขตสาขาวิชาที่ประธานกรรมการสาขาวิชาเลือกตั้งมาโดยตำแหน่ง

2. เพื่อทราบว่าปัจจัยอะไรที่มีผลทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันในเขตสาขาวิชาทั้งสองรูปแบบดังกล่าว โดยเฉพาะปัจจัยภูมิหลังของประชาชนทั้งทางด้านตัวบุคคล เศรษฐกิจ สังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กร และระยะเวลาที่อยู่ในเขตสาขาวิชานั้น

3. พิจารณาถึงผลกระทบของทัศนคติทางการเมืองของประชาชน ในแง่ของความรู้สึกมีประสิทธิภาพทางการเมืองการปกครอง ได้แก่ ความคาดหวังต่อประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่น และอุดมการณ์ประชาธิปไตย ที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตสาขาวิชาทั้งสองแห่ง

4. เพื่อทราบข้อเท็จจริงในการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบสาขาวิชาเพื่อจะเป็นแนวทางในการที่จะพิจารณาปรับปรุงการปกครองรูปแบบสาขาวิชาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

สมมติฐานในการศึกษา

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังกล่าว ผู้ศึกษาใช้วิธีการศึกษาโดยการตั้งสมมติฐาน (Hypothesis) ไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1

" ประชาชนในเขตสาขาวิชาที่ประธานกรรมการสาขาวิชาเลือกตั้ง จะมีแนวโน้มที่จะมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบสาขาวิชาที่เป็นอยู่มากกว่า ประชาชนในเขตสาขาวิชาที่ประธานกรรมการสาขาวิชาเลือกตั้งมาโดยตำแหน่ง "

สมมติฐานที่ 2

" การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตสุขาภิบาลทั้งสองรูปแบบ จะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัย ดังนี้

- ก. เพศ
- ข. อายุ
- ค. ระดับการศึกษา
- ง. อาชีพ
- จ. รายได้
- ฉ. การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กร
- ช. ระยะเวลาที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล
- ซ. ความคาดหวังต่อประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่น
- ญ. อุดมการณ์ประชาธิปไตย

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ศัพท์สำคัญที่ปรากฏอยู่ในรายงานการศึกษาเรื่องนี้ มีความหมายเฉพาะดังต่อไปนี้

การเมือง หมายถึง แบบแผนความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่คงอยู่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจ กฎเกณฑ์ และความมีอำนาจเป็นประการสำคัญ ในที่นี้จะเน้นที่ลักษณะสำคัญทางการเมืองท้องถิ่น 4 ประการ คือ การเลือกตั้งในท้องถิ่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง การบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่น และการดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับในด้านต่าง ๆ ทางการเมืองตามความสมัครใจและถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้เกิดผลโดยตรงและทางอ้อมที่ต้องการมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย การดำเนินงานของหน่วยการปกครองไม่ว่าจะเป็นระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ ในที่นี้เน้นที่การปกครองท้องถิ่นเป็นสำคัญ

การปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล หมายถึง การปกครองท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาลของประเทศไทย ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

สหภาพที่ประธานกรรมการสหภาพมาโดยตำแหน่ง หมายถึง สหภาพที่จัดตั้งขึ้น และยังมีฐานะการคลังไม่เพียงพอที่จะบริหารงานประจำของสหภาพได้ตามมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสหภาพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 ให้นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการสหภาพ

สหภาพที่ประธานกรรมการสหภาพมาจากการเลือกตั้ง หมายถึง สหภาพที่จัดตั้งขึ้น และมีฐานะการคลังเพียงพอที่จะบริหารงานประจำของสหภาพได้ตามมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสหภาพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 ซึ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาฐานะการคลังสหภาพ พ.ศ. 2535 กำหนดให้สหภาพที่มีรายได้จริง ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมาตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป เป็นสหภาพที่มีฐานะการคลังเพียงพอที่จะบริหารงานประจำของสหภาพได้ ดังนั้นจึงหมายถึง สหภาพที่มีรายได้จริงในปีงบประมาณที่ผ่านมา มีรายได้ตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไป และคณะกรรมการสหภาพที่มาจากการเลือกตั้ง ได้เลือกตั้งกันเองเป็นประธานกรรมการสหภาพ

เพศ หมายถึง ฐานะทางเพศของบุคคล แบ่งเป็น ชาย - หญิง

อายุ หมายถึง อายุจริง โดยนับเป็นจำนวนปีเต็ม ถึงวันเกิดในปี พ.ศ. 2539

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาชั้นสูงสุด โดยนับทั้งที่จบการศึกษาแล้ว ในกรณีที่กำลังศึกษาอยู่ให้นับระดับการศึกษาสูงสุดที่จบการศึกษาแล้ว

อาชีพ หมายถึง อาชีพที่ประกอบเป็นอาชีพหลัก โดยพิจารณาได้จากอาชีพที่ใช้ระยะเวลาในการประกอบอาชีพมากที่สุดในรอบปีหนึ่ง ๆ

รายได้ หมายถึง ค่าตอบแทนทั้งที่เป็นเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้จากการประกอบอาชีพ

การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กร หมายถึง การที่บุคคลสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร ซึ่งกลุ่มหรือองค์กรดังกล่าวให้หมายรวมถึง กลุ่มหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย และไม่มีกฎหมายรองรับ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์ของสมาชิก หรือเพื่อสาธารณะ แต่ต้องเป็นกลุ่มหรือองค์กรที่ไม่ดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย

ระยะเวลาที่อยู่ในเขตสภาภิบาล หมายถึง ระยะเวลาที่ได้มาอาศัยอยู่ในเขตสภาภิบาล โดยเริ่มนับตั้งแต่มาตั้งถิ่นฐานเป็นการถาวร

ความคาดหวังต่อประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่น หมายถึง ความคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของสภาภิบาล ตามบทบาทและหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

อุดมการณ์ประชาธิปไตย หมายถึง ความเชื่อของประชาชนในเรื่องพื้นฐานว่าด้วยหลักการของประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นกฎเกณฑ์และกติกาในการปกครอง และหลักการประชาธิปไตยในฐานะวิถีชีวิต

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตสภาภิบาลที่ประธานกรรมการสภาภิบาลมาจากการเลือกตั้ง และเขตสภาภิบาลที่ประธานกรรมการสภาภิบาลมาโดยตำแหน่ง โดยเลือกศึกษาสภาภิบาลในเขตจังหวัดนนทบุรี มีสภาภิบาลบางศรีเมืองเป็นสภาภิบาลที่ประธานกรรมการสภาภิบาลมาจากการเลือกตั้ง และสภาภิบาลปลายบางเป็นสภาภิบาลที่ประธานกรรมการสภาภิบาลมาโดยตำแหน่ง เป็นตัวแทนของสภาภิบาลในการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อมุ่งถึงประโยชน์ทั้งในแง่วิชาการและในแง่ของการบริหาร กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. สามารถใช้เป็นแนวทางหรือเป็นส่วนประกอบสำคัญในการที่จะพิจารณาปรับปรุงการปกครองท้องถิ่นรูปสภาภิบาลเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ส่วนหนึ่งของผลการศึกษาวิจัยนี้สามารถที่จะช่วยชี้ให้เห็นพฤติกรรมทางการเมืองของคนไทยพอสมควร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

3. ส่วนหนึ่งของผลการศึกษาวิจัยนี้ เป็นการช่วยขยายความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการปกครองท้องถิ่นไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิชาการปกครองท้องถิ่นของไทยในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

4. เป็นการกระตุ้น หรือช่วยส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยปัญหาในขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลดีแก่การที่จะช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงของปัญหาโดยส่วนรวมทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย